

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellante, d.d. 25 februari 2010, ontvangen 4 maart 2010, tegen het besluit van de toelatingscommissie van Center Graduate School -namens de examencommissie- van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) d.d. 24 februari 2010 waarin haar de toelating wordt geweigerd tot het geïntegreerde opleidingsprogramma Research Master/PHD in Marketing.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 21 april 2010 laten weten dat de toelatingscommissie na heroverweging heeft aangegeven daartoe geen mogelijkheid te zien. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 20 mei 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Appellante was hierbij, met kennisgeving, niet aanwezig. Namens verweerster verschenen X en X. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante verzoekt het college om overweging van het afwijzingsbesluit betreffende de toelating, omdat ze graag in Tilburg wil komen studeren.

Verweerster geeft aan dat toelating als student tot het geïntegreerde Research Master/PHD programma wordt verleend conform de artikelen 2.3 tot en met 2.5 en 2.8 van het Onderwijs- en Examenreglement voor de (pre)Masteropleidingen FEB, 2009/10 (hierna te noemen: de regeling). Art. 2.3 lid 2 van de regeling voorziet in de mogelijkheid tot afwijzing op grond van de beschikbare capaciteit. Aangezien meer dan 800 studenten om toelating hebben verzocht en derhalve slechts voor 5% opleidingsplaatsen beschikbaar waren, heeft op basis van de selectiecriteria in de regeling en de informatie die verstrekt is bij de elektronische aanmeldingsformulieren op UvT-web een zeer strenge selectie plaatsgevonden. Alle toelatingsverzoeken werden door twee leden van de toelatingscommissie onafhankelijk van elkaar beoordeeld. Derhalve was voorzien in een second opinion. De toegelaten studenten hebben GMAT/GRE scores van meer dan 95%, behaalden gemiddeld twee masterdiploma's, hebben studieprogramma's in het buitenland gevolgd, behoren in vergelijking met elkaar tot de beste 5% en overlegden geschreven werk van een zeer hoge kwaliteit. Het toelatingsverzoek van appellante werd geweigerd aangezien de GRE/GMAT score ontbrak. Deze score is in voornoemde regeling en informatieverstrekking aangemerkt als een verplicht -tegelijk met verzoek om toelating- in te zenden onderdeel van de selectie.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 7.61 lid 2 WHW is de toetsing door het college beperkt tot een rechtmatigheidstoetsing. De bevoegdheid tot toelating tot de opleiding is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Aldus dient het college te beoordelen of verweerster in redelijkheid tot het door haar genomen besluit heeft kunnen komen.

Verweerster heeft uitgelegd dat gezien het grote aantal verzoeken om toelating en de beperkte beschikbaarheid van opleidingsplaatsen de toelatingsprocedure conform de regeling streng diende te worden toegepast, waarbij voorzien was in een second opinion. Gelet op deze omstandigheden komt het college aannemelijk voor dat conform de regeling en de ook bij de aanmeldingsformulieren elektronisch verstrekte informatie betreffende de vereiste academische prestaties slechts de beste 5% konden worden toegelaten. Het college kan verweerster in haar redenering volgen dat gezien het feit dat appellante haar GRE/GMAT score, die in de regeling nadrukkelijk als een van de selectiemiddelen stond vermeld, niet toegezonden heeft, niet voldaan is aan de selectiecriteria. Nu voorts appellante geen inhoudelijke argumenten in haar beroepschrift heeft gegeven en bovendien niet meer schriftelijk heeft gereageerd op het toegezonden verweerschrift heeft het college geen aanleiding tot constatering dat in dezen sprake is een onrechtmatig besluit, is het college van oordeel dat verweerster voldoende zorgvuldigheid heeft betracht en in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

Gelet op het voorgaande verklaart het college het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 20 mei 2010 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter